
Shri Shivadandakam

श्रीशिवदण्डकम्

Document Information

Text title : Shri Shivadandakam 02 09

File name : shivadaNDakam.itx

Category : shiva, daNDaka

Location : doc_shiva

Author : Bhaskar Rai

Proofread by : Aruna Narayanan

Description/comments : From stotrArNavaH 02-09

Latest update : July 25, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Shivadandakam

श्रीशिवदण्डकम्

जय जय जगदीश काशीपुराधीश केशीकृताकाश सम्पूर्णा लोकेश
सुत्रामकीनाशउस्तोत्वसत्पाश निशेषवित्तेशमुष्यामराधीश
संसारदुष्पाशजलावलीनाशपूर्वत्वदव्याशवासप्रद
श्रीमदुद्यधशोधाम क्वालोल्लसत्सोम देवद्विषां
भीमवर्षावडन् कामदेडं दडन् काममापूरयन् कामदेवस्त्रिया
वामनेत्रालसद्दामगात्रासुरस्तोमवित्रासनोमाकलत्रानुन्नाथपत्रारविन्दाभनेत्रातिमात्रं
पवित्रं गुणत्रामपात्रं वदाम्येष गोत्रं मदीयं
य गोत्रं यथा स्यात्पवित्रं तथाधेहि शम्भो
प्रपन्नोऽहमम्भोजपत्राक्ष दम्भोलिभर्त्रापि जम्भो
उतोऽहूदमम्भोक्तिनुत्यास्मि(नुत्योऽसि)ऽिम्भोऽस्मि ते देव
कुम्भोद्भवस्तुत्य किं भोगिभूषामणे मय्युपेक्षां करोषि
त्वमेतन्न जानासि किं दुःखपाथोधिमत्रं ङ्घीकौटय(कौघ)भुत्रं
भवत्यादलत्रं मदीयाधवृन्देन दूरीकृतोऽसि त्वमेतद्भयस्ते न
युक्तं मडादेव हा देवमेतन्मदीयं यतः सर्वदेवैकवन्धादपि
श्रैष्ठयमेनोगाणस्येति यन्नामजापादधानां ततीनां
विनाशोऽथ निन्दप्रयाडापि यडादलजातिः शिवेत्युक्तिमात्रेण
निर्धूतनिस्सीमपापभ्रजा स्यात् तथा संवदेत् संवसेत्येति वैदानि
वाक्यान्त्यपि व्यर्थतामापुर्तित्यादिबाहुल्यमत्याहितस्यास्य कात्ययनीकान्त
भृत्यावन भ्रूळि सत्यानि येद्रेदवाक्यानि कस्मादथ त्वं
ममैनस्समूडेन दूरीकृतः केऽपि लोके न येदुद्धृताः स्युस्त्वया
नैव याचेऽहमध्यप्रसिद्धेस्तदा कुम्भजः कौशिको गीष्पतिर्भागवो
नन्दसूनुः शुको रावणारिर्दधीयो मृकण्डोः सुतो गौतमः
शङ्कदुर्वासमुष्या अमी शैवमुष्याः पुराणे प्रसिद्धास्त्वयैवोद्धृता
मां कुतो नोद्धरस्युत्र येधत्र सूर्यो न भात्येष यन्द्रो न तारा न
विद्युत् कुतो ङ्यग्निरुद्यत्प्रभामाडलव्यामसूर्यावलीकोटिकोटिप्रकाशं

पदं तत्कथङ्कारमीष्टे भवान् द्रष्टुमित्यस्ति ते येतसि, श्रूयतां
 तत्र लोके न केषामपि श्रीपदं दृष्टिगं स्थान्न यापीष्टमापादनं
 तद्यतःसर्वलोकेरदृष्टस्य सदृभावात् अयं व्यलीको भवेन्नैव
 मे तद्यतो ब्रह्मविष्णुवादिभिर्दृश्यते येत्यदं केन तत्कारणेनेति
 पृच्छामि तत्तप्यमानं तपस्तत्र येत्कारणं किं तपस्तद्यदायक्ष्व
 यान्द्रायणं तमकुच्छं तथा समतन्तुव्रजो भूखिवर्षेषु
 निर्भोजनं तत्र पृच्छामि सर्वेषु तेषु स्वकीयं मनोऽसन्निरुध्य
 स्थितं येत्कुतस्ताप्यमानैस्तपोराशिभिर्नो क्वलं जायते चित्तरोधोऽपि
 येत्तत्र डेतुस्तदा कुत्र रोधस्तदायक्ष्व येत्त्वत्स्वरूपे न रूपं
 मनोगोचरो नापि वेदोऽपि निर्वक्तुमीशो यतस्तत्र रूपं रसो नापि
 गन्धो न य स्पर्शशब्दो न यक्षुर्न कर्णो न मूर्धा न वक्त्रं
 न जिह्वा न पाणी न पादौ न कुक्षिर्न वक्षो न कक्षो न कण्ठो
 न पीनं कृशं नापि दीर्घं न भ्रवं न नीयं न योश्चं न
 नारी न पाण्डो न नानापि नाना न यैकं न सत्राप्यसत्त(त्)दीदृक्
 स्वरूपं कथं चित्तरम्यं कथं वेदगम्यं ततः सर्वधर्मान्
 परित्यज्य नाम त्वदीयं सदा जप्यमेतस्य धर्मस्य सर्वेऽपि धर्माः
 कलां षोडशीमप्यतिकान्तुमीशान् यथाप्यनीशा न शम्भो मडादेव
 शूलिन् पिनाकिन् विभो नीलकण्ठ त्रयीगम्य शीतांशुमौले भवानीकलत्र
 त्रिलोकीपते देवयूडामणो ! ॥ १ ॥

पुरउर उर साम्भ गङ्गाधर त्र्यम्बक क्षेमकारिन् कपर्दिन् उरे
 दक्षयज्ञप्रणेशिन् पुरारे विरुपाक्ष दन्तावलारे शिवेत्यादिनाम्नां
 न यान्तोऽस्त्यथापि त्वदीयैकनाम स्मरन् वापि मुक्तिं व्रजत्येव
 तत्ते शिवेति स्मरन्तं कथं मां पदं नेतुमीशान् सन्देष्टि
 भूयो भवानेतदायक्ष्व कश्चित् समस्ते समस्तेऽपि
 भूमण्डले नास्ति तस्मान्नमस्ते करोमि प्रसीदानुकम्पालवाल
 प्रभो कालकालावनीपालसङ्घान्?? ??लकील?? जजटाजाल
 नेत्रस्फुरज्जवाल गौरीपते बालयन्द्रस्फुरत्काल मुण्डावलीमाल
 भूतावलीपाल कालानलप्रथ्य डालाडलस्फीत- डोलाडलान्नाकपालादिकान्
 लोकपालान्मित्यक्तमन्थानकान् दग्धढक्कानकान् शुष्कवक्त्राम्बुजान्
 त्यक्तपित्रज्जान् धानवैस्ताडितान् निर्भरं पीडितान् गारलात्साध्वसात्
 प्रत्नरत्नान्यपि त्यक्तुमिच्छून् पुनः स्वीयदारानपि त्यक्तुमिच्छून्

निजप्राणसंरक्षणैकप्रवीणान् कृतं कर्म पूर्वं निजं निन्दतस्तात
 मातर्मम भ्रातरत्र स्थितं मां विहायैव त्रिं धावसे पश्य
 दीनं विषज्वालज्वालवृतं तात तातेति विक्रोशतोऽपि स्वकान्
 त्यक्तुकामान् भृशं धावमानान् विसृष्टावमानान् सुरान् भूसुरान्
 यक्षरक्षोगोणानत्र डाडा कथं नो गतिः स्यादकूपारउपादमुष्मात्
 कथं कालकूटाद्भयं याम पारं परं चिन्तयानानन्दः प्राड देवाधिदेवो
 उरिर्भो सुरा भूसुरा भूतनाथो भवो भक्तिभाजां भयं उन्त्यभीष्टं
 य भूयो ददाति स्वतः शङ्करस्याऽङ्घ्रिसत्पङ्कजातं नृणां
 शङ्करं मन्मुपैः कौडुमैश्चन्दनैः पङ्किलैर्निर्मितं
 पङ्कवृन्दमृदुङ्कुनं मूलतः सङ्कुटस्यातिवैशङ्कुटस्यापि
 तत्कङ्कुटीकाऽङ्घ्रियुग्मङ्कुरुध्वं वृदि क्ष्वेलकीलावलीजालनाशाय
 गोपालवायामृतं तन्निशम्यैव ते सन्निधिं ते विभो चिन्तयन्तः
 सुरा अन्तरङ्गे विषैः सन्तपन्तो मभस्यान्तकारिन् तव
 द्वारमागत्य सद्धारपालावृतं वारयोषिद्रणैः कीरवाग्भिर्युतं
 मारुन्तुर्गणैर्वीरभद्रादिभिर्दूरदूरे समुत्सारयद्भिः
 सुरास्तारयास्मानकूपारमध्यात्र धत्यारवं कुर्वतस्तारतारेण ते
 गारदावाग्निस्तारणं नः कथङ्कारमेतद्भवेदित्यभिज्ञाय
 निःसारसंसारपारप्रदं नाम विज्ञाय कञ्जातसञ्जातमुष्यामरा
 जञ्जपूका विभो साम्भ शम्भो मूड त्वं प्रसीदापदब्धेरमुष्मात्
 अटित्युद्धरेति स्थितास्तत्परिज्ञाय सर्वान्तरङ्गज्ञ
 दृष्ट्वातिकष्टां दशाभ्यमीषां कृपालो तदैवाविरासीद्भवांस्तत्र
 काकोल सञ्ज्वालज्वालवलीलीढ साद्रिद्रुमद्वीपपाथोधिमुर्वी सङ्कटङ्कटं
 संस्कुटन्तीं भुवर्भुज्यलोकाधिपान् कीलमालापारिम्बानवङ्त्रारविन्दानपि
 प्रेक्ष्य वीक्षाकटाक्षामृतेनैव संशाम्य तत् क्ष्वेलवृन्दं
 करे भिन्दुसङ्काशमावेश्य तद्भक्षयन् निर्जरान् पालयन्
 नीलकण्ठादिशब्दैरकुण्ठौजसा भूरिवैकुण्ठनाथादिवृन्दारकौघेन
 तोष्ट्रयमानो निजं धाम कैलाससंज्ञं तदा निर्गतस्तादृशस्यापि
 थापत्समूहस्य नाशो भवन्नाममात्रेण जातः शिवातस्त्वदीयेन नाग्नैव
 सम्यक् स्मृतेनापदम्भोधयो गोष्पदत्वं भजन्ते मडादेव तत्तादृशं
 नाम शम्भो शिवेत्यादि तेऽनारतं वासङ्कद्रोष्यरामीति निर्धूतपापे
 मयि त्वं दयां धेहि भो ॥ २ ॥

ष्टि यद्वि शिव शङ्कुसे कञ्चिदन्यं प्रपद्यस्व मत्तोऽधिकं त्वद्गतेः
 सम्प्रदातेति तत्रापि येदं समाधानमाकर्णय त्वं यथाबुद्धिं वक्ष्यामि
 शम्भो मदीयेन वाक्येन कोपो न तेऽस्तु त्वमेवाधिनाथस्त्वमेवासि
 तातस्त्वमेवासि माता त्वमेवासि बन्धुस्त्वमेवासि मित्रं त्वमेवापि
 यश्च भूतं यं भव्यं तद्वित्यञ्जमौले रुषा वस्मि किञ्चित्तदीश
 क्षमस्वेति विज्ञापयाम्यादितस्त्वत्तं ष्टान को वा त्रिवोक्त्यां
 मडानस्ति तुल्योऽपि यं व्यर्थमेतद्भवस्तथ्यमित्रं कुतो भाषसे
 दन्धनेनामुना (?) नात्र कोऽपि भ्रमात्यक्तुमीष्टे पदाम्भोरुडे ते
 मडादेव नैतादृशोऽऽ सुरङ्गादिनीमुष्यसेत्वन्तमानीयपायी यतोऽस्मि
 स्थितिर्वा मृतिर्वा भवत्वीश संसाधयाम्येव पादारविन्दद्वयं न
 त्यजाम्येव येदाक्षिणात्यो भवेयं त्यजेयं पुनर्विद्धि मामौत्तराहं
 ततस्त्वं परामृश्य दूर्दन्धनेनैव (?) मा वञ्चयस्व
 प्रभो किं यं चार्वाङ्गते पञ्चवक्त्राणि ते सञ्चितानि त्वया
 यञ्चदुग्धन्मडश्चञ्चलाक्षीदृशामञ्चलैरीषदुत्तुञ्चितै
 राञ्जितैश्चञ्चरीकालिवत् पञ्चवक्त्राम्बुजान्यञ्चितानीश येत्
 न्यञ्चतां मादृशानां चिरं कूजतां दीनवाक्यानि किं कर्णमायान्ति
 ते स्वर्णरितस्सदापार्णयालिङ्गिताभ्यर्णागांस्त्वद्गणान् वर्णयानान्
 स्फुरद्गर्वाणीन् नरांस्तूर्णमायालि याकर्णयैषां वयः पूर्णमीशान् ते
 पूर्णता ढीयते किं मया याचितस्य प्रदानेन तद्दन्धनेनैव वाऽबन्धनं
 ङसि मद्दन्धनं नेक्षरोऽन्यन्ध अेवासि किं गन्धन्तिद्विषन्
 अन्यतामिस्रञ्च सत्यमेतद्भवो नेति यक्षुर्द्वयं पूर्वमुक्तं
 मयैवेति यद्वा सडस्राक्षशब्देन संस्तूयसे किञ्च पञ्चोत्तरा
 पङ्क्तिरक्षणां तवेति त्रिनेत्रेति साडस्रशीर्षत्वतस्त्वीक्षाणां
 सडस्रत्रयं दृश्यते तन्मिथो वेदवायां विरोधस्तवानेत्रतामन्तरा
 युञ्ज (अत्र मातृकायां ग्रन्थपातः ॥ ३ ॥ लोपः) ??

स्तत्र कप्रत्ययः शिष्यते लुब्धकत्वं तु ते सुप्रसिद्धं
 विभो तत्र साक्षी पुनस्सव्यसायी भवद्भक्तियुक्ताग्रगण्योऽस्ति
 डा दैव डा डा बलीयोऽसि यो मेऽधिनाथः पिता तात तातश्च
 तस्यैव भाषिर्धर्मतरित्वान्यमूकत्वलुब्धत्वमुष्येन
 दौषप्रज्ञेनावृतिः साम्भ द्युर्भादिदं वस्मि कोपो न ते कार्यं
 धृत्युक्तमेवास्ति भूयः शृणुष्वेश मे भाषितं वस्तुतस्त्वं

भवान्निस्तुलः सद्गुणैरस्ति को वा दरो यस्तुलां तावकीं गन्तुमीशो
 मरुत्वन्मुभो देवतानां गाणो विष्णुरेकोऽस्ति वेदैकवेधो विभुः
 सोऽपि धातुः क्षुतान्निर्गतस्य क्षुपाप्यस्य भूमिक्षितः पक्षपातं
 ध्यानो दधीत्यर्षिणा साम्भक्ततेन युद्धं यकाराय यडेण
 नारायणास्त्रेण तं ताऽयामास सर्वेऽपि देवा उरेश्चित्तोषाय
 रोषाविलास्तं निजैरस्त्रजातैर्मुहुस्ताऽयामासुरेतत् परिज्ञाय विप्रो
 गृणन्नाम यौष्माकमादाय दर्भस्य मुष्टिं शिवेत्युच्यरन् कुब्ज
 ओडैकदर्भेण सर्वास्त्रजातं निजघ्ने उरेरस्त्रजातं तु उडुडारमात्रेण
 संस्तम्भयामास पश्चान्मुकुन्दो निजद्वेष्टतः शम्भुवृन्दानि
 वावाटनेत्राणि यन्द्रार्धमौलीनि काकोलकण्ठानि देवासुराणां गणानध्यजे
 निर्भमे तन्निरिक्ष्येश भक्तस्तव स्वीयदेहाद्गदाशङ्भयकाम्बुजाभासि
 उस्तानि सत्कीस्तुभोद्भासिवक्षस्थलानीन्द्राविङ्गितानि स्वयं
 दर्शयामास गोविन्दवृन्दानि वेधोमुभान्निर्जराणां गणानध्यधो वीक्ष्य
 नारायणो निर्जितो लज्जितस्तं ननाम स्तुवन् सक्षुपोऽपि स्वकीयां
 प्रतिज्ञां (सङ्घ)व्यर्थभूतां समुद्गीक्ष्य सभ्ये स्थितः किं
 य विष्णोर्विधेरथ्यभूत् संविवाद्यो मडानुत्तमत्वे उरिर्वक्त्युद्धं
 श्रेष्ठ इत्यञ्जयोनस्त्युद्धं श्रेष्ठ इत्याल तद्गादशात्तयै
 कृपाकन्द तत्राविरासीद्भवानुत्तमत्वं मयीत्युचिवान् तन्निशम्यैव तौ
 कुब्जरूपावभूतां भवन्मायया मोडितौ वेदवृन्दं प्रतिप्रष्टुमिच्छू
 गतौ तत्र वेदैश्चतुर्भिः पृथक् शम्भुरेवोत्तमः किं वृथा
 कथनं वामिति प्रोक्तमेतन्निशम्यैव तौ जातभोधौ परिभ्रष्टमोडौ
 भवत्पाद्युग्मेऽञ्जसा पेततुः किञ्च कृष्णः पुराणप्रणेता
 पुरा नैमिशे प्राड मौने सदस्यूर्ध्वबाहुर्दुष्ठीकेश एवोत्तमो
 न त्रिनेत्राद्यो निर्जरा इत्यमाकण्य वैयासिकं वाक्यमाहुर्द्विजा
 गच्छ वाराणसीं व्यास ते विभ्रमस्तत्र विभ्रंशमेथ्यत्यडो
 इत्यद्यो वाक्यमाकण्य वाराणसीमागतस्तत्र पूर्वोक्तवाक्यं मुनिर्व्याडरत्
 तत्क्षणादेव सर्वे द्विजा यौगपद्येन तं भर्त्सयामासुरथेष नन्दी
 भवत्पार्श्वगो निर्गतः स्तम्भयामास बाहुं तदीयं तथैवाविमुक्तात्
 भडिः कारयामास गौरीपतेर्नीयतावादिनामत्र वासो न युक्तो यतो
 मुक्तिदेयं पुरी मुक्तिभाड्यास्तु तेऽथो स सन्तमयित्तोऽस्तवीत् त्वां ततः
 सोऽनुजग्राह नन्दीश्वरस्तद्भवन्तं विनान्यं न पश्यामि कञ्चित्परं
 काशिकाधीश विश्वेश्वरावोक्य त्वं कृपार्द्रक्षणैः ॥ ४ ॥

॥ ढति श्रीभास्कररायकृतं शिवदण्डकं सम्पूर्णम् ॥

Proofread by Aruna Narayanan

Shri Shivadandakam

pdf was typeset on June 29, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

